

lingen helt eller delvis foregår ved hjælp af elektronisk databehandling.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer endvidere, at der på sagsområder, hvor undtagelsesbestemmelsen i stk. 2, nr. 5, i almindelighed vil finde anvendelse, generelt kan træffes bestemmelse om, at forudgående partshøring kan undlades. Med hensyn til rækkevidden af bestemmelsen i stk. 2, nr. 5, henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor.

Til § 20

Bestemmelsen i lovforslagets § 20 indeholder en generel undtagelse fra myndighedens pligt til at foretage partshøring, inden der træffes afgørelse i en sag. Efter bestemmelsen kan partshøring navnlig undlades på områder, hvor afgørelsen ikke går ud på at gøre indgreb over for parten, og myndigheden efter anmodning fra parten kan ændre den trufne afgørelse til fordel for denne. Undlades partshøring i sådanne tilfælde, skal afgørelsen ledsages af de oplysninger, som parten ellers skulle være gjort bekendt med, inden afgørelsen blev truffet, og parten skal gøres bekendt med adgangen til at få sagen genoptaget.

Bestemmelsen i *stk. 1* angiver den grundlæggende betingelse for, at forudgående partshøring kan undlades.

Efter denne bestemmelse kan partshøring kun undlades i tilfælde, hvor myndigheden efter partens anmodning kan ændre en allerede truffet afgørelse. Bestemmelsen henholder sig til de regler om ændring af forvaltningsafgørelser, der opstilles i den almindelige forvaltningsret. Efter disse regler vil den myndighed, der har truffet afgørelse i en sag, efter anmodning fra en part som altovervejende hovedregel kunne ændre den trufne afgørelse til fordel for parten, når der fremkommer nye oplysninger om afgørelsesgrundlagets faktiske omstændigheder. I sådanne tilfælde vil myndigheden i almindelighed kunne ændre afgørelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor den oprindelige afgørelse blev truffet. Det er normalt en yderligere betingelse for at kunne omgøre den truffet afgørelse på begæring af en part, at omgørelsen ikke kommer andre parter til skade. Dette indebærer navnlig, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på sager, der går ud på afgørelse af tvister mellem to eller flere parter. Bestemmelsen finder ikke i øvrigt anvendelse på sager, hvor andre end den umiddelbare part – f.eks. en ansøger – har partsstatus. Bestemmelsen vil således f.eks. ikke kunne finde anvendelse på sager om dispensation fra bygnings-

lovgivningens bestemmelser i tilfælde, hvor en nabo har partsstatus. Det forhold, at afgørelsen i sagen har afledede virkninger for tredjemand, uden at denne dog har status som part i sagen, udelukker derimod ikke bestemmelsens anvendelse.

Når disse betingelser er opfyldt, kan myndigheden træffe afgørelse uden forudgående partshøring, hvis det på grund af sagens karakter og hensynet til parten selv må anses for ubetænkeligt, og afgørelsen ledsages af de oplysninger, som parten ellers skulle være gjort bekendt med efter bestemmelsen i § 19.

Kravet om, at undladelse af partshøring skal være ubetænkelig på grund af sagens karakter og hensynet til parten selv, indebærer, at undtagelsesbestemmelsen ikke finder anvendelse i sager, der går ud på at gøre indgreb over for parten. Undtagelsesreglen kan således ikke finde anvendelse i sager om meddelelse af forbud eller påbud, tilbagekaldelse af en tilladelse eller i øvrigt i sager, hvor afgørelsen går ud på at gøre indgreb i partens friheds- eller rettighedssfære. Reglens typiske anvendelsesområde vil herefter være det meget store antal sager, hvori parten har ansøgt myndigheden om en begunstiggelse, typisk en økonomisk ydelse. I sådanne tilfælde vil parten i almindelighed være interesseret i, at der på det foreliggende – men måske ikke helt fyldestgørende – faktiske grundlag træffes en afgørelse, der indebærer, at han hurtigt modtager i hvert fald en del af den ydelse, han har krav på, med mulighed for efterbetaling af den resterende ydelse, fremfor at måtte afvente partshøringens gennemførelse for overhovedet at opnå nogen ydelse.

Bestemmelsen i § 20, stk. 1, indeholder i modsætning til undtagelsesreglen i § 19, stk. 2, nr. 1, ikke nogen begrænsning med hensyn til karakteren af de oplysninger, der kan begrunde undladelse af partshøring. Efter bestemmelsen i § 20, stk. 1, vil partshøring således kunne undlades også med hensyn til faktiske oplysninger hidrørende fra private – f.eks. oplysninger fra en udlejer til brug for bopligsikring eller fra en arbejdsgiver i en sag om kontantydelse efter bistanndsloven – når betingelserne for at undlade forudgående partshøring i øvrigt er opfyldt. Dette gælder i disse tilfælde også, selv om myndigheden ikke kan udelukke, at parten vil kunne korrigere eller supplere oplysningerne eller afsvække deres betydning for afgørelsens udfald.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* skal myndigheden i tilfælde, hvor forudgående partshøring er undladt i medfør af stk. 1, samtidig med afgørelsens medde-